

bleve at være i privat Eie, — og det er jo en Selvfølge, at der ikke kan være Tale om nogen Expropriation efter den Bemyndigelse, som eventuelt gives mig til at kjøbe Arealen. Altsaa for at Bemyndigelsen skulde kunne bruges, maatte jeg først være vis paa, at en mindelig Overenskomst om et rimeligt Kjøb kunde træffes med samtlige paagjældende Lodsieiere. Men naar Arealer af denne Udstrækning erhverves paa den paagjældende Plads med det endelige Formaal at tjene til Skovplantninger, er det givet, at en midlertidig Brug af disse Arealer paa anden Maade maa ske. Der ligger endnu under dette Skovridersdistrikt Tusinder af Tønder Land, som ikke ere beplantede, og som først efter flere, ikke saa Naars Forløb ville være indtagne til Skovbrug. Det er altsaa givet, at en Forøgelse af Plantningsarealet paa dette Sted med 4,000 Tdr. Land vil medføre, at Skovplantningen ikke strax og ikke i nogen meget nær Tid kan komme til at omfatte ogsaa disse Arealer, og at der altsaa fornødtigvis maa finde en anden nyttig Anvendelse af disse Arealer Sted, indtil de kunne blive beplantede. Derfor Bemyndigelsen skal benyttes af mig og kan benyttes af mig, idet Kjøbet af det samlede Areal ved mindelig Overenskomst bliver muligt, maa disse Arealer være til Finantsministerens Raadighed, ganske paa samme Maade, som anden Statsejendom er; med nogen særlig Forpligtelse med Hensyn til denne Ejendom er jeg ikke villig til at benytte Bemyndigelsen. — Jeg skal endnu kun i Anledning af Underændringsforslaget bemærke, at saaledes som det er affattet, vilde jo overhovedet et Kjøb af Arealerne ikke kunne bestemmes, før man havde forvisset sig om, at ikke blot det samlede Areal kunde erhverves underhaanden, men ogsaa at dette samlede Areal udgjorde mindst 4,000 Tdr. Land, og at Kjøbesummen for disse 4,000 Tdr. Land ikke oversteg 200,000 Kr. Den ærede Underændringsforlagsstiller har gjort sig Umage for at forklare, at hans Forslag fuldstændiggjorde Hovedændringsforslaget, udfyldte Manglerne derved, men jeg tillader mig dog at gøre opmærksom paa, at i sine Bestræbelser for at faae fuldstændiggjort, præciseret Ændringsforslaget, er han kommen til at sætte en Bestemmelse ind, hvor paa hele Foranstaltningen kunde væltes. Naar det f. Ex. viste sig, at disse samlede Arealer ikke naaede til 4,000 Tdr. Land, men kun til 3,500 Tdr. Land, vilde Bemyndigelsen ikke været givet; eller dersom Arealerne vel naaede til 4,000 Tdr. Land, men ikke kunde kjøbes for mindre end 220,000

Kr., saa vilde Handelen heller ikke være tilladt efter det ærede Medlems Forslag.

S. J. Hansen: Efter hvad jeg nu har hørt af den ærede Minister vil han jo ikke kunne modtage Bevillingen paa den Maade, som jeg tillod mig at forudsætte i mine første Ytringer, og da jeg ikke kan tilraade, at Bevillingen gives paa andre Betingelser end netop disse, saa kan jeg ikke se, at jeg tjener det, jeg har villet gavne med mit Ændringsforslag, tværtimod! Jeg skal derfor tillade mig at tage Ændringsforslaget under Nr. 12 udenfor Udvalgets Liste tilbage. Tilbagetagelsen sker selvfølgelig paa samtlige Forslagsstilleres Vegne.

Formanden (Høgshro): Ændringsforslaget under Nr. 12 udenfor Udvalgets Liste er taget tilbage. Derved vil tillige Underændringsforslaget under Nr. 13 bortfalde. Maa jeg spørge, om Noget optager det?

Berg: Jeg optager det. Maa jeg bede om Ordet?

Formanden (Høgshro): Det ærede Medlem har Ordet.

Berg: Den ærede Finantsminister fremsatte lige overfor mit Underændringsforslag tre Betæneligheder. Jeg er meget tilfreds med, at den ærede Finantsminister har fremhævet disse tre Omstændigheder, thi de vare mig velbevidste ved Affattelsen af Forslaget. Jeg vilde antyde, hvilke Arealer man vilde have for Pengene, jeg vilde antyde, hvilke Summer man som Maximum vil gaa til, og endelig hvilket Diemed man vil bruge Arealerne til. Det er de tre sædvanlige Betingelser, og det forekommer mig, det vilde være lidet passende for Thinget ikke at fastholde dem, særlig under de nuværende Forhold. Jeg er altsaa fuldstændig i Forstaelse med den høitærede Minister om Underændringsforslagets Indhold. Jeg nærer ikke Tvivl om, at den høitærede Minister meget godt kunde benytte Bemyndigelsen med disse Begrænsninger, der er ikke fjerneste Tvivl derom. Naar han optog paa Forstvejenets Vegne Underhandlinger om Indkjøbet, nærer jeg ikke Tvivl om, at han kunde gennemføre det, og hvis der skulde vise sig en eller anden uventet Hindring, kunde det ændres ad Aare, denne Sag brænder det for Almenvellets Bedkommende slet ikke med. Jeg har kun villet gøre disse Par Bemærkninger til selve Sagen. Det